

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců Mgr. Jiřího Levého a JUDr. Hany Zemanové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků pro dům v Plzni Terezie Brzkové 766/58, 767/60, IČO 75145260**
sídlem Terezie Brzkové 60, 318 00 Plzeň
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Tomáškem, LL.M.
sídlem Kyjevská 77, 326 00 Plzeň

proti
žalované:

L ■■■■ **P** ■■■■, narozená dne ■■■■■■
bytem ■■■■■■

o zaplacení částky 38 131 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalované do rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 29. 3. 2018, č. j. 18 C 27/2018-25, ve znění usnesení ze dne 11. 4. 2018, č. j. 18 C 27/2018-34

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I, vyjma lhůty k plnění, potvrzuje a ve lhůtě k plnění se mění tak, že žalovaná je povinna přisouzenou částku včetně příslušenství zaplatit žalobci do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 6 605 Kč ve lhůtě tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 38 131 Kč se zákonnými úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z jednotlivých částek a od doby specifikované ve výroku I rozsudku, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Dále ve výroku II rozhodl o povinnosti žalované zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 12 651,80 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce. Za splnění procesních podmínek postupoval soud prvního stupně ve věci podle ust. § 115a o. s. ř. a z předložených listinných důkazů zjistil a vzal za prokázané, že žalobce je právnickou osobou vzniklou podle zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, v platném znění, a to ve vztahu k domu č. p. 766, 767, ulice Terezie Brzkové v Plzni, kdy v budově č. p. ■■■ žalovaná vlastní bytovou jednotku č. ■■■ včetně příslušného spoluvlastnického podílu na společných částech domu a pozemku. Žalovaná pak nehradila žalobci řádně příspěvky na náklady spojené se správou domu a pozemku a zálohy na služby spojené s užíváním bytu, které se rozúčtovávaly mezi jednotlivé vlastníky bytů v uvedené budově. Z provedených listinných důkazů vzal soud za prokázané, že žalovaná za měsíc únor 2017 z předepsané platby 4 286 Kč uhradila částečně dne 8. 11. 2016 částku 32 Kč a dne 2. 5. 2017 částku 2 300 Kč a dne 9. 5. 2017 částku ve výši 891 Kč, tedy dluží z této úhrady částku 1 063 Kč, dále za měsíc duben z předepsané platby 4 286 Kč uhradila částečně dne 3. 7. 2017 částku 3 500 Kč, tedy dluží 786 Kč, za měsíce září 2017 až prosinec 2017 včetně neuhradila ničeho a za každý z těchto měsíců dluží předepsanou platbu 4 286 Kč, tj. celkem 34 288 Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaná byla v prodlení s úhradou měsíčních příspěvků na náklady spojené se správou domu a pozemku a záloh na služby spojených s užíváním bytu ještě i za další měsíce, a to za měsíce září 2015 až prosinec 2015, leden 2016 a březen 2016 až prosinec 2016, má žalobce nárok i na úhradu kapitalizovaného příslušenství (za měsíce září 2015 až prosinec 2015 v podobě 1 ‰ z dlužné částky, nejméně však 10 Kč za každý i započatý měsíc prodlení a za období od ledna 2016 kapitalizovaný úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně) v celkové výši 1 994 Kč, které učinil rovněž předmětem řízení. Soud prvního stupně z provedených důkazů uzavřel, že žalovaná jako vlastníka bytové jednotky a členka společenství vlastníků jednotek byla povinna hradit náklady se správou domu a pozemku a příspěvky do fondu oprav a zálohy na služby spojené s užíváním bytu v předepsané výši a ve stanovených lhůtách ve smyslu ust. § 1180 a § 1181 občanský zákoník (dále jen „o. z.“), přičemž žalovaná tuto svoji povinnost řádně neplnila a dluží žalobci úhrady v celkové výši včetně kapitalizovaného poplatku z prodlení a úroku z prodlení v celkové výši 38 131 Kč. Proto soud prvního stupně žalobě žalobce v plném rozsahu vyhověl, včetně požadovaného příslušenství z jednotlivých dlužných předepsaných plateb a povinnost žalované k úhradě žalované částky stanovil v zákonné třídní lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř. Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud prvního stupně ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., plným úspěchem žalobce ve věci, a žalobci přiznal nárok na náhradu nákladů řízení v částce 12 651,80 Kč sestávající ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 907 Kč, nákladů na zastoupení advokátem, a to za tři úkony právní služby po 2 260 Kč, tři režijní paušály po 300 Kč a 21 ‰ DPH. Lhůtu k úhradě nákladů řízení soud prvního stupně určil rovněž dle § 160 odst. 1 o. s. ř. zákonnou třídní.
2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání. V němž namítala, že se odvolává proti povinnosti uhradit žalobci částku 38 131 Kč, jakož i náklady řízení v částce 12 651,80 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Uvedla, že se odvolává proto, že opakovaně kontaktovala Stavební družstvo Škodovák, aby jí byla poslána přesná částka, kterou má uhradit k určitému datu, nikdy celková částka jí zaslána nebyla. Rovněž žádala o splátky a bylo jí jen sděleno, že částka je nízká a žádný jiný návrh ze strany družstva nebyl učiněn. V odvolání dále uvedla, že je bohužel momentálně v tíživé situaci, je na rodičovské dovolené a příjem, který pobírá, je nízký, z něho není schopna uhradit několik tisíc navíc, snaží si přivydělávat v jazykové škole. Dále namítala, že do přisouzené částky nejsou započteny přeplatky za služby za rok 2017, které jí určité vzniknou. Proto by měla být žalovaná částka o ně ponížena, když každý rok jí vznikne přeplatek okolo 8 000 – 9 000 Kč. Požadovala proto přezkoumání napadeného rozsudku, přepočítání částky

a povolení splátkového kalendáře.

3. Žalobce ve vyjádření k odvolání uvedl, že před podáním žaloby byla ze strany žalobce snaha o smírné mimosoudní vyřešení pohledávky za žalovanou. Mezi účastníky byla uzavřena dohoda o uznání dluhu se splátkovým kalendářem, kterou však žalovaná nedodržovala a žalovaná také byla na svůj dluh opakovaně upozorňována jak samotným žalobcem, tak i právním zástupcem žalobce. Žalovaná pak rovněž od podání žaloby nehradí ani pravidelné měsíční příspěvky na náklady spojené se správou domu a pozemku a zálohy na služby spojené s užíváním bytu, dluží tedy i za měsíce leden 2018 – duben 2018, kdy dlužné měsíční předpisy byly uplatněny další žalobou. Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku.
4. Při odvolacím jednání žalovaná doplnila, že žije s dvouletým dítětem sama, společnou domácnost s otcem dítěte nevede, pobírá pouze rodičovský příspěvek ve výši 7 096 Kč měsíčně a nepravidelně má příjem z jazykové školy v pohyblivé výši, tzn. někdy 3 000 Kč za měsíc, někdy 6 000 Kč za měsíc. Otec dítěte, který je osobou částečně invalidní, má rovněž nízké příjmy a vyživovací povinnost k jejich nezletilému dítěti plní dle domluvy tak, že hradí přímo potřeby dítěte, finanční částku však pravidelně měsíčně žalované neposkytuje. Žalovaná krom rodičovského příspěvku žádné jiné dávky nepobírá, ani přídavek na dítě, ani příspěvek na bydlení z důvodu jejího dalšího příležitostného příjmu z jazykové školy. Doplnila pak, že do finančních problémů se dostala v důsledku vypořádání se po rozvodu jejího předchozího manželství s bývalým manželem, ještě před narozením nezletilého dítěte, kdy bývalému manželovi musela vyplatit částku 100 000 Kč. Odvolání pak doplnila ve vztahu ke lhůtě splatnosti tak, aby jí byly povoleny splátky s tím, že do konce měsíce září zaplatí 2 000 Kč a zbytek do konce měsíce října 2018.
5. Žalobce navrhl potvrzení rozsudku a ohledně žádosti žalované o prodloužení pariční lhůty ponechal věc na úvaze odvolacího soudu.
6. Odvolací soud podle § 212 a § 212a o. s. ř. přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně předcházejícího řízení, přihlédl k obsahu odvolání žalované a jeho doplnění při odvolacím jednání a k vyjádření žalobce a dospěl k závěru, že odvolání žalované ve věci samé není důvodné. Důvodným je shledal pouze ve vztahu ke lhůtě splatnosti a výši nákladů řízení s ohledem na tíživé finanční a sociální poměry žalované, v nichž se v době rozhodování soudu nachází.
7. V přezkoumávané věci se žalobce podanou žalobou domáhal po žalované zaplacení jednak částky 36 137 Kč, představující nedoplatek z předepsaných měsíčních příspěvků na náklady spojené se správou domu a pozemku a zálohy na služby spojené s užíváním bytu žalované ve výši 4 286 Kč měsíčně, přičemž žalovaná za měsíc únor 2017 provedla úhradu jen částečně a dlužila 1 063 Kč, za měsíc duben 2017 dlužila 786 Kč a za měsíce květen 2017 – prosinec 2017 nezaplatila žádnou částku a dluží za tyto měsíce 34 288 Kč, celkem na uvedených platbách jde o částku 36 137 Kč. Dále s ohledem na to, že žalovaná byla v prodlení s úhradou měsíčních příspěvků i v období od září 2015 až do prosince 2016, uplatnil žalobce po žalované i kapitalizovaný poplatek z prodlení (za měsíce září 2015 – prosince 2015) a s ohledem na změnu zákonné úpravy kapitalizovaný úrok z prodlení (za měsíce leden 2016 až prosinec 2016) v celkové výši 1 994 Kč, tedy celkem po žalované požadoval zaplacení částky 38 131 Kč, rovněž se specifikovanými zákonnými úroky z prodlení.
8. Soud prvního stupně správně zjistil skutkový stav, kdy ostatně žalovaná ani v odvolacím řízení nečinila spornou jak výši předepsaných záloh, tak žalobcem v žalobě vyčíslené nedoplatky za jednotlivé měsíce, včetně vyčísleného kapitalizovaného příslušenství za prodlení s úhradou předepsaných plateb ještě i za předcházející období. Správně zjištěný skutkový stav pak také soud prvního stupně správně právně posoudil (§ 1180 odst. 1 a 2 a § 1181 odst. 1 a 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník - dále jen o. z.).
9. Námitku žalované, že by celková dlužná částka stanovená jí k úhradě měla být ponížena o předpokládaný přeplatek z vyúčtování záloh na služby za rok 2017, odvolací soud neshledal

důvodnou. Jednak žalovaná nedoložila existenci takové pohledávky za žalobcem z důvodu přeplatku z vyúčtování záloh za služby za rok 2017, způsobilé eventuálně k započtení, zejména však za situace, kdy v uvedeném účetním období (rok 2017) sama potvrdila, že nehradila předepsané měsíční platby, tedy ani zálohy na služby spojené s užíváním bytu, za měsíce únor 2017, duben 2017 až prosinec 2017, přičemž v bytě bydlela a služby spotřebovávala, nemohl by jí tak při vyúčtování skutečně zaplacených záloh přeplatek vzniknout, když žalovaná za 10 měsíců z roku žádnou zálohu nezaplatila.

10. Pokud tedy soud prvního stupně na základě v řízení provedených listinných důkazů k uplatněnému nároku žalobce s odkazem na ust. § 1180 a § 1181 o. z. žalobě ve věci samé vyhověl, je jeho rozhodnutí věcně správné a zákonné, a proto je odvolací soud ve výroku ukládající žalované povinnost zaplatit žalobci částku 38 131 Kč se specifikovaným zákonným úrokem z prodlení z jednotlivých částek za stanovenou dobu podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
11. Námitky žalované uplatněné v odvolání odvolací soud shledal důvodnými pouze co do určení lhůty splatnosti.
12. Soud prvního stupně žalované přisouzenou částku 38 131 Kč spolu s příslušenstvím uložil zaplatit v zákonné třídní lhůtě.
13. Podle § 160 odst. 1 o. s. ř. uložil-li soud v rozsudku povinnost, je třeba ji splnit do tří dnů od právní moci rozsudku nebo, jde-li o vyklizení bytu, do patnácti dnů od právní moci rozsudku; soud může určit lhůtu delší nebo stanovit, že peněžité plnění se může stát ve splátkách, jejichž výši a podmínky splatnosti určí.
14. V daném případě odvolací soud zohlednil tíživou sociální situaci, v níž se v současné době žalovaná nachází. Tedy to, že žalovaná je na mateřské dovolené, pečuje o nezletilé dítě ve věku dvou let, jejím jediným pravidelným příjmem je rodičovský příspěvek ve výši 7 096 Kč měsíčně a nepravidelně vedlejší příjem z jazykové školy v pohyblivé výši od 3 000 Kč měsíčně do 6 000 Kč měsíčně, v důsledku čehož však nemá nárok na výplatu dalších dávek státní sociální podpory, tedy ani přídatku na dítě a ani příspěvku na bydlení. Otec jejího nezletilého dítěte je částečně invalidní a na plnění vyživovací povinnosti k společnému nezletilému dítěti se podle jejich vzájemné domluvy podílí nikoliv pravidelnou finanční částkou hrazenou k rukám žalované, ale přímo úhradou potřeb dítěte. Žalovaná pak prodloužení lhůty splatnosti žádala do konce měsíce října 2018 s tím, že má přislíbenou finanční výpomoc od její matky a rovněž do té doby má obdržet také určitý finanční obnos za překlad knihy.
15. Odvolací soud po zhodnocení těchto výše uvedených skutečností, kdy zároveň vyšel i ze sdělení žalobce při odvolacím jednání, který v rámci vyjádření se k odvolání žalované ponechal rozhodnutí o lhůtě splatnosti na zvážení odvolacího soudu, odvolací námitce žalované směřující do lhůty plnění vyhověl. Zohlednil, že žalovaná se skutečně nachází v tíživé sociální a finanční situaci a že jde o prvé soudní řízení vedené proti žalované, v němž jsou nedoplatky předepsaných úhrad a záloh na služby spojené s užíváním bytu po žalované žalobcem uplatňovány a že bude schopna přisouzenou částku za pomoci širší rodiny a v měsíci říjnu 2018 očekávaného mimořádného příjmu uhradit.
16. Ze všech těchto důvodů proto odvolací soud, když evidentně v současných finančních možnostech žalované není provedení úhrady přisouzené pohledávky v zákonné pariční lhůtě tří dnů, přistoupil podle § 220 odst. 1 o. s. ř. ke změně rozhodnutí soudu prvního stupně pouze ve výroku týkající se lhůty splatnosti a žalované s odkazem na ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. stanovil lhůtu delší a rozhodl, že přisouzenou pohledávku včetně příslušenství je žalovaná povinna uhradit do tří měsíců od právní moci rozsudku.
17. Vzhledem k tomu, že odvolací soud částečně měnil rozsudek soudu prvního stupně, pak rozhodoval znovu i o nákladech řízení i před soudem prvního stupně a o nákladech řízení odvolacího (§ 224 odst. 2 o. s. ř.).

18. Co do věci samé byl žalobce v řízení před soudy obou stupňů zcela úspěšný. Náležela by mu tedy ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. plná náhrada nákladů řízení.
19. Avšak podle ust. § 150 o. s. ř. platí, jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.
20. Ustanovení § 150 o. s. ř. je ustanovením výjimečným, použitelným za předpokladu existence důvodů zvláštního zřetele hodných, kdy takovými mohou být právě i majetkové, sociální a osobní poměry účastníků, případně okolnosti vedoucí k soudnímu uplatnění nároků, postojů účastníků řízení apod.
21. Odvolací soud pak hledisko sociálních a osobních poměrů žalované, tj. tíživé finanční poměry žalované výše podrobně popsané, jakož i skutečnost, že jde o první soudní řízení uplatňované proti žalované v důsledku porušení jejích povinností plynoucích jí z ust. § 1190 a § 1191 o. z., promítl i do rozhodnutí o nákladech řízení a dovodil, že je namíste postup dle § 150 o. s. ř. pro snížení náhrady nákladů řízení, které je žalovaná žalobci jak za řízení před soudem prvního stupně, tak za řízení odvolací, povinna hradit. Za řízení před soudem prvního stupně jde o náklady řízení v částce 12 651,80 Kč (náhrada za soudní poplatek v částce 1 907 Kč, náhrada za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za tři úkony právní služby po 2 660 Kč, tři režijní paušály po 300 Kč dle § 7 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb., dále jen advokátní tarif, v platném znění, a DPH). Za řízení před odvolacím soudem jde o náklady právního zastoupení žalobce advokátem ve výši 7 163,20 Kč (dva úkony právní služby po 2 660 Kč - za podání vyjádření k odvolání a účast při odvolacím jednání, náhrada za dva režijní paušály ke každému z těchto úkonů po 300 Kč dle § 7 a § 13 odst. 3 advokátního tarifu a ze součtu uvedených částek 21 % DPH). Celkem náklady řízení před soudem prvního i druhého stupně činí částku 19 815 Kč. Za použití ust. § 150 o. s. ř. odvolací soud dovodil, že zásadám spravedlivé uspořádání věci odpovídá, aby žalované zůstala zachována povinnost k náhradě nákladů zcela úspěšnému žalobci, avšak právě s ohledem na její sociální, osobní a majetkové poměry ve snížené výši, a to v rozsahu 1/3, kdy jedna 1/3 z částky 19 815 Kč činí 6 605 Kč, když zároveň zohlednil i postavení žalobce, u něhož nepochybně snížení přiznaných nákladů na 1/3 nebude představovat existenční ohrožení.
22. Odvolací soud proto ve výroku II rozhodl tak, že žalovaná je povinna žalobci nahradit náklady řízení před soudy obou stupňů s odkazem na ust. § 150 o. s. ř. v částce 6 605 Kč, přičemž k jejich úhradě stanovil rovněž prodlouženou lhůtu splatnosti dle § 160 odst. 1 o. s. ř. v délce tří měsíců od právní moci rozsudku, a to k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Plzeň 14. srpna 2018

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu